

Anonymiseret version

Oversættelse

C-870/19 - 1

Sag C-870/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

26. november 2019

Forelæggende ret:

Corte suprema di cassazione (Italien)

Afgørelse af:

19. september 2019

Appellant:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Indstævnt:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE (kassationsdomstol)

[udelades]

ANDEN AFDELING FOR CIVILE SAGER

[udelades]

har afsagt følgende

FORELØBIGE KENDELSE

i appellen [udelades] iværksat af:

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE
(præfektmyndigheden – regeringens lokale repræsentation i Firenze), ved
præfekten p.t., [udelades]

DA

– *appellant* –

mod

MI, [udelades]

[udelades]

– *indstævnt* –

til prøvelse af dommen [udelades] afsagt af TRIBUNALE di FIRENZE (retten i Firenze), [udelades];

[udelades] [org. s. 2] [udelades]

[Org. s. 3]

Henset til følgende betragtninger:

Prefettura – U.T.G. di Firenze har iværksat appel til prøvelse af dommen [udelades] afsagt af Tribunale di Firenze og til støtte herfor fremsat et eneste og detaljeret anbringende, hvortil indstævnte har afgivet svarskrift.

For en bedre forståelse af den foreliggende situation gives der i det følgende en kort redegørelse for omstændighederne.

Ved den appellerede dom blev den appel, som var iværksat af MI, der var foreholdt at have begået 24 overtrædelser af artikel 19 i lov nr. 727/1978, nærmere bestemt manglende forevisning af diagramark for flere dage, hvilket havde givet anledning til udstedelsen af en række rapporter, som er tilført sagens akter, taget til følge.

Den afgørelse, som præfektmyndigheden nu har appelleret ved den forelæggende ret [udelades] (*detaljer uden relevans for det præjudicielle spørgsmål*), ændrede således den forudgående appellerede afgørelse, hvormed retten i første instans havde forkastet søgsmålet med påstand om annullation af ovennævnte rapporter om konstatering af overtrædelser af Codice della Strada (færdselsloven), idet virkningen af de omhandlede overtrædelser i det væsentlige blev begrænset til en enkelt sanktion.

Indstævnte har nedlagt påstand om stadfæstelse og indgivet svarskrift.

[Udelades] [org. s. 4] [udelades]

[Udelades] (*henvisninger til den nationale procedure*)

Overvejelser:

- 1.- Med sit anbringende har appellanten påberåbt sig tilsidesættelse og forkert anvendelse af artikel 19 i lov nr. 727/1978 samt artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 2 og 7, i forordning (EØF) nr. 3821/85 sammenholdt med artikel 360, stk. 1, nr. 3, i codice di procedura civile (den italienske retsplejelov).

Appellanten har kort sagt gjort gældende, at den appellerede afgørelse er fejlagtig, fordi den – angående overtrædelse af de nævnte regler om diagramark til fartskrivere i køretøjer – lagde til grund, at manglende forevisning af de omhandlede diagramark kun kunne sanktioneres inden for de i lovgivningen fastsatte grænser (»diagramark for den pågældende uge og de diagramark, han har brugt de forudgående 15 dage [eller e]fter den 1. januar 2008 [for] den pågældende dag og de forudgående 28 dage«, artikel 15 i den nævnte forordning) med en enkelt sanktion for en enkelt overtrædelse, og ikke – som det derimod skete i den foreliggende situation – med flere sanktioner vedrørende de enkelte delperioder inden for hele det i lovgivningen fastsatte tidsrum.

Appellanten har især udtrykkeligt anført, at »den foreliggende tvist er identisk med **[org. s. 5]** tusindvis af tvister, som nu verserer ved underordnede retter i hele landet«; på grundlag af de kraftigt modsatrettede standpunkter om emnet har appellanten endvidere anmodet om, at tvisten løses med en afklarende afgørelse.

- 2.- Efter redegørelsen for appelanbringendet anføres følgende.

MI har overtrådt artikel 15, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 3821/85, som ændret ved artikel 26 i forordning (EF) nr. 561/2006.

Denne bestemmelse foreskriver: »Føreren [...] skal på tilsynsmyndighedernes forlangende kunne forevise: i) diagramarkene for den pågældende uge og de diagramark, han har brugt de forudgående 15 dage[,] ii) førerkortet, hvis han er indehaver af et sådant, og iii) alle manuelle registreringer og udskrifter, der er foretaget den pågældende uge og de forudgående 15 dage [...] Efter den 1. januar 2008 omfatter de perioder, der er nævnt i nr. i) og iii), dog den pågældende dag og de forudgående 28 dage.«

Henset til ovenstående retlige referenceramme afhænger løsningen af den foreliggende tvist af, hvilken fortolkning af den nævnte bestemmelse der anlægges.

[Org. s. 6]

Hvis denne bestemmelse nemlig fortolkes således, at føreren skal udvise en enkelt adfærd bestående i forevisning af diagramarkene for et vist antal arbejdsdage, med pligt til at forevise diagramarkene i deres helhed for de til kontrollen bemyndigede personer, kan der kun foreligge en enkelt overtrædelse af bestemmelsen, netop fordi der er tale om en enkelt adfærd.

Heraf følger, at en enkelt adfærd kun kan føre til, at føreren begår en enkelt overtrædelse og pålægges en enkelt sanktion, uden straffkumulation og uanset antallet af de enkelte diagramskiver, som føreren ikke kan forevise.

Hvis bestemmelsen derimod fortolkes således, at den vedrører en delelig adfærd, vil der kunne udarbejdes lige så mange rapporter om konstatering af overtrædelser som antallet af dage (eller – i den foreliggende situation – grupper af dage), med hensyn til hvilke føreren ikke har overholdt forevisningspligten.

Den forelæggende ret har allerede, men ud fra en anden synsvinkel, haft lejlighed (dom nr. 17073 af 3.8.2007 afsagt af Corte suprema di Cassazione, afdeling for arbejdsretlige sager) til at behandle spørgsmålet om den adfærd, som erhvervsdrivende skal udvise, henset til, at erhvervsdrivende i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3821/85 skal opbevare diagramarkene i mindst et år efter anvendelsen.

[Org. s. 7]

Den forskellige funktion af og det forskellige formål med den sidstnævnte bestemmelse kan i sig selv imidlertid ikke bevirke, at der i den anderledes situation, som foreligger her, skal anvendes en enkelt sanktion for en enkelt adfærd, selv om det af ordlyden af nævnte artikel 14, med bestemmelse om en sanktion for hver enkelt manglende køredagsark, ville kunne antages, a contrario og i mangel af udtrykkelig fastsættelse herom, at den samlede overtrædelse udgør en enkelt overtrædelse af nævnte artikel 15 og fører til en enkelt sanktion.

I stedet for denne fortolkning kan der anlægges en forskellig fortolkning, som i højere grad tager højde for den mulige omgåelse og fragmentering af den lovbestemte pligt [udelades] (*detaljer vedrørende den nationale procedure*), dvs. er mere på linje med et strengere kriterium.

Den forelæggende ret er således bekendt med Domstolens udtalelse i dom af 9. februar 2012, C-210/10, i en tvist, som gav anledning til en anmodning om præjudiciel afgørelse [udelades] fra en ungarsk domstol.

Ved bedømmelsen af denne tvist, som vedrørte proportionaliteten i netop sanktionen for overtrædelse af reglerne vedrørende brug af fartskriver, fastslog Domstolen: »I denne forbindelse pålægger nævnte forordnings artikel 19, stk. 1, medlemsstaterne at fastsætte »bestemmelser om sanktioner for overtrædelse [org. s. 8][, som] skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning og [ikke] må [...] medføre forskelsbehandling«.

Dette burde uden tvivl indebære, at hver enkelt medlemsstat fastsætter sanktioner, som er passende i forhold til det samlede tidsrum (28 dage) og ikke i forhold til de enkelte daglige overtrædelser, som eventuelt kan kumuleres, med den yderligere konsekvens – som også for øvrigt er konstateret og relevant – at sanktionens afskrækkende virkning slet ikke kan forfølges gennem en praksis, ifølge hvilken

der standardmæssigt anvendes flere sanktioner, som eventuelt ikke er forholdsmæssige i forhold til den samlede manglende opfyldelse af pligten.

Henset til den objektive fortolkningstvív, som den forelæggende ret nærer på grundlag af ovenstående, er det derfor nødvendigt at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Kan artikel 15, [stk. 7, i forordning nr. 3821/85] fortolkes således, at den for så vidt angår føreren af et køretøj foreskriver en enkelt samlet adfærd, med den konsekvens, at føreren ved manglende overholdelse heraf begår en enkelt overtrædelse og skal pålægges en enkelt sanktion, eller kan den nævnte artikel – ved anvendelse af strafkumulation – føre til lige så mange overtrædelser og sanktioner som antallet af dage, for hvilke fartskriverens diagramark [org. s. 9] for det fastsatte tidsrum (»den pågældende dag og de forudgående 28 dage«) ikke er blevet forevist?«

Konklusion

Den forelæggende ret

[udelades] (*henvisning til EU-retten*) beslutter, at sagsakterne skal oversendes til Domstolen med henblik på en præjudiciel afgørelse af ovenstående spørgsmål.

[Udelades] (*henvisninger til udsættelse af den nationale sag*)

Således bestemt [udelades] den 19. september 2019.

[Udelades]

ARBEJDSDOMMETER